

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třída Kpt. Jaroše 7, 604 35 Brno	
Došlo: 26-05-2008 10497/2008/310	
Číslo: <i>3064/08</i>	Vyřizuje: <i>ODR</i>
Přílohy:	<i>listina přílohy</i>

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudů JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobců: a) Ing. arch. Ludvík Grym, bytem Brno, Hybešova 297/47, b) Ak. arch. Jan Sapák, bytem Brno, Pekařská 397/3, c) Ing. arch. Jindřich Škrabal, bytem Brno, Babičkova 91/3, všichni zastoupeni JUDr. Petrem Schlesingerem, advokátem se sídlem Brno, Slovákova 11, proti žalovanému Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Brno, tř. kpt. Jaroše 7, a osoby zúčastněné na řízení: OMNIA projekt, s. r. o., se sídlem Brno, Vídeňská 127, zastoupené JUDr. Ing. Jiřím Malantou, advokátem se sídlem Brno, Wurmova 16, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 1. 2005, čj. 2R 95/2004-Hr, o kasačních stížnostech žalovaného a osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 9. 2006, čj. 31 Ca 4/2005 – 114,

takto:

- I. Kasační stížnosti se zamítají.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit každému z žalobců na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti částku 1980 Kč, vše k rukám zástupce žalobců JUDr. Petra Schlesingera, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení je povinna zaplatit každému z žalobců na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti částku 1980 Kč, vše k rukám zástupce žalobců JUDr. Petra Schlesingera, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Zadavatel, Statutární město Brno, vyhlásil obchodní veřejnou soutěž na zhotovení třístupňové projektové dokumentace a následný autorský dozor na zakázku „Vila Tugendhat - rekonstrukce“, zveřejněním v Obchodním věstníku č. 46/03 dne 19. 11. 2003. Prokázání kvalifikačních předpokladů uchazečů požadoval ve smyslu § 2b způsobem dle § 2a a § 2c zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, takto: dokladem o oprávnění k podnikání, tj. živnostenským listem a výpisem z obchodního rejstříku v originálech nebo úředně ověřených kopiích a osvědčením o autorizaci a čestným prohlášením o skutečnostech uvedených v § 2 b), odst. 1 písm. b), c), d), e), f) tohoto zákona. Při předložení nabídky více osobami společně prokázání kvalifikačních předpokladů výše uvedeným způsobem od všech

osob předkládajících společnou nabídku. U nabídek, předpokládajících splnění zakázky s pomocí jiných osob (subdodavatelů) prokázání kvalifikačních předpokladů způsobem uvedeným v § 2a odst. 5 tohoto zákona. Pokud uchazeč nepředloží zadavatelem požadované doklady nebo jejich stejnopisy s úředním ověřením jejich pravosti, bude to důvodem pro vyloučení nabídky uchazeče ze soutěže.

Rada města Brna na svém jednání dne 15. 7. 2004 vybrala jako nejvhodnější nabídku Sdružení pro vilu Tugendhat, jehož „vedoucím účastníkem“ je společnost OMNIA projekt, s. r. o.

Proti rozhodnutí Rady zadavatele podali Ing. arch. Jindřich Škrabal, Akad. arch. Jan Sapák a Ing. arch. Ludvík Grym (sdružení fyzických osob podle § 829 a násl. OZ, uchazečů vybraných na druhém místě) námitky. Těmto námitkám nebylo rozhodnutím primátora města Brna ze dne 30.7.2004 vyhověno.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „Úřad“) obdržel dne 11. 8. 2004 od uchazečů, jejichž společná nabídka se umístila jako druhá v pořadí, návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele ze dne 30. 7. 2004, jímž bylo rozhodnuto o námitkách proti rozhodnutí zadavatele ze dne 16.7.2004 o výběru nejvhodnější nabídky na veřejnou zakázku „vila Tugendhat – rekonstrukce“ a zahájil správní řízení.

Úřad rozhodnutím ze dne 8. 10. 2004, čj. VZ/S172/04-151/5053/04-MO, zamítl návrh fyzických osob, Ing. arch. Jindřicha Škrabala, Akad. arch. Jana Sapáka a Ing. arch. Ludvíka Gryma, a potvrdil rozhodnutí zadavatele ze dne 16. 7. 2004, s tím, že bylo učiněno v souladu se zákonem č. 199/1994 Sb. K námitce týkající se prokázání kvalifikačních předpokladů uvedl, že vzhledem ke stanovení podmínek zadavatelem, zajistil v šetřeném případě uchazeč „Sdružení pro vilu Tugendhat“ plnění s pomocí jiných osob ve smlouvě o sdružení ze dne 18. 12. 2003, kterou předložil v nabídce v části 6. „smlouva o sdružení“. Tato smlouva mj. jmenovitě stanovuje, které osoby se budou podílet na projekčních pracích. V části 9. nabídky jsou předložena v souladu s § 2c odst. 3 tohoto zákona příslušná oprávnění k podnikání a osvědčení o autorizaci osob, které se dle smlouvy o sdružení budou podílet na projekčních pracích v předmětné veřejné zakázce. Nabídka obsahuje osvědčení o autorizaci s právem používat označení autorizovaný architekt od těchto osob (které se na základě obsahu „smlouvy o sdružení“ budou subdodavately podílet na plnění předmětu veřejné zakázky): Ing. arch. Milana Raka, Ph.D., Ing. arch. Ivana Wahly, Ing. arch. Tomáše Rusína a Ing. arch. Alexandra Skalického. Zadavatel specifikoval svůj požadavek na prokázání kvalifikačních předpokladů, předloží-li nabídku více osob společně, obecně s odkazem na § 2a odst. 5, přičemž v podmínkách soutěže uvedl, že kvalifikační předpoklady prokáží všechny osoby, které společnou nabídku podaly. Uchazeči tudíž nebyli při prokazování uvedeného kvalifikačního předpokladu (doložení osvědčení o autorizaci) vázáni žádnou další podmínkou zadavatele, jako např. že když uchazečem bude právnická osoba, musí osvědčení o autorizaci v nabídce předložit fyzická osoba, která bude zaměstnancem uvedeného uchazeče apod., naopak nebylo vyloučeno, aby osvědčení o autorizaci mohla předložit jakákoli osoba, která příslušné oprávnění vlastní, se kterou uchazeč uzavřel smlouvu na plnění předmětných prací (tzv. subdodavatelské plnění). Na základě tohoto je zřejmé, že právnické osoby, které jsou účastníky „Sdružení pro vilu Tugendhat“ (OMNIA projekt, s. r. o. a ARCHATT, s. r. o.) budou provádět projektové práce pomocí jiných osob, což je v nabídce řádně doloženo smlouvou s příslušnými oprávněními k podnikání včetně osvědčení o autorizaci těchto jiných osob. Sdružení pro vilu Tugendhat tedy prokázalo kvalifikační předpoklady v celém rozsahu (včetně doložení osvědčení o autorizaci) a to v souladu s § 2a odst. 5 i v souladu s podmínkami soutěže.

Proti tomuto rozhodnutí podali dne 27. 10. 2004 Ing. arch. Jindřich Škrabal, Akad. arch. Jan Sapák a Ing. arch. Ludvík Grym (žalobci) rozklad.

Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutím ze dne 10. 1. 2005, čj. 2R 95/04-Hr potvrdil předchozí rozhodnutí Úřadu a podaný rozklad zamítl s odůvodněním, že ohledně námitek k autorizaci se plně ztotožnil s předchozí argumentací Úřadu a tato námitka tak nezakládá důvod pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí odvolacím orgánem. Ohledně tvrzení, že osvědčení o autorizaci by měl prokázat uchazeč a nikoli pouze „jiná osoba“ ve smyslu § 2a odst. 5, neboť pouze uchazeč nese odpovědnost za provedení předmětu plnění ve smyslu ustanovení § 538 ObchZ. Uvedl, že toto ustanovení nevylučuje, aby vybraný uchazeč pověřil zhotovením díla jinou osobu, zvláště když sám svým předmětem podnikání nepokrývá celý předmět plnění veřejné zakázky a jím pověřená osoba disponuje potřebnou profesní způsobilostí. Tuto možnost předpokládá i ustanovení § 2a odst. 5 zákona o zadávání veřejných zakázek. K námitce ohledně omezené či nepřímé odpovědnosti „jiných osob“ poukázal na to, že zákon žádné právní následky s touto skutečností nespojuje a nelze proto tvrdit, že kvalifikační předpoklad předložením osvědčení o autorizaci musel uchazeč prokazovat pouze sám za sebe a nikoli prostřednictvím „jiných osob“. Uvedená skutečnost proto nemůže být důvodem pro vyloučení vybraného uchazeče z další účasti na soutěži.

Žalobci napadli rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, jakož i jemu předcházející rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 8. 10. 2004, čj. VZ/S 172/04-151/5053/04-MO, žalobou u Krajského soudu v Brně, který žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí Úřadu ze dne 8. 10. 2004 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Krajský soud konstatoval, že ústředním bodem argumentace žalobců je právní názor, že kvalifikační předpoklady na celý předmět plnění veřejné zakázky musí splňovat všichni uchazeči o veřejnou zakázku, tedy i všechny fyzické a právnické osoby, které podávají společnou nabídku v rámci sdružení. Prokázat osvědčení o autorizaci podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, jako jeden z kvalifikačních předpokladů, pak nejsou z povahy věci schopny právnické osoby, přičemž je současně dle žalobců obcházením zákona, pokud ji tyto právnické osoby prokázaly prostřednictvím „jiných osob“, než u osob ze zákona (§ 537 obchodního zákoníku) odpovědných jako zhotovitelé za řádné provedení díla“. Prokázání kvalifikačních předpokladů pomocí jiných osob je dle žalobců možné pouze v případě prokázání kvalifikačního předpokladu pro splnění „některé z tzv. vedlejších činností“, zajišťované pomocí jiné osoby.

Žalobci namítali, že zadavatel vybral jako nejhodnější nabídku ve veřejné soutěži společnou nabídku „Sdružení pro vilu Tugendhat“, která měla být ze soutěže vyřazena pro nesplnění základního kvalifikačního předpokladu – autorizace podle zákona č. 199/1994 Sb. u některých uchazečů – účastníků sdružení, stanoveného § 17 písm. b) a e) zákona č. 360/1992 Sb. i soutěžními podmínkami zadavatele. S ohledem na to, že předmětem veřejné soutěže podle bodu 1 soutěžních podmínek bylo výhradně zhotovení třístupňové projektové dokumentace - studie, dokumentace pro stavební povolení, prováděcího projektu (a následný autorský dozor projektanta) - stavby, která je národní kulturní památkou, je autorizace účastníka nezbytným základním kvalifikačním předpokladem pro zhotovení předmětu soutěže (§ 46a zákona č. 50/1976 Sb., s odkazem na zákon č. 360/1992 Sb.). Za této situace není naplněna podmínka § 2a odst. 5 posl. věty zákona č. 199/1994 Sb., která by přicházela v úvahu jen tehdy, jestliže by všichni uchazeči základní kvalifikační předpoklad plnění veřejné zakázky splnili a mělo

by se jednat o prokázání kvalifikačního předpokladu pro splnění některé z tzv. vedlejších činností, zajišťované pomocí jiné osoby.

S ohledem na základní námitku, tj. že zadavatel, přestože povaha zakázky vyžadovala, aby všichni účastníci společné nabídky, tj. zúčastněné osoby, splnily kvalifikační předpoklady, tedy předložily osvědčení o autorizaci dle zákona č. 360/1992 Sb., již si zadavatel u všech osob, které podaly společnou nabídku, výslovně v zadávacích podmínkách vyhradil, vybral jako nejvhodnější nabídku, kterou byl povinen při nesplnění kvalifikačních předpokladů všemi účastníky ze soutěže vyloučit. Z § 829 občanského zákoníku vyplývá, že sdružení nemá způsobilost k právům a povinnostem, což znamená, že ač jako vedoucí sdružení vystupuje spol. OMNIA projekt, s. r. o., i nadále smluvní strany mají každá způsobilost k právům a povinnostem samostatně. V zadávacích podmínkách si zadavatel vyhradil požadavky na prokázání kvalifikačních předpokladů tak, že uchazeči jsou povinni mimo jiné předložit osvědčení o autorizaci a navíc, předložili-li nabídku více osob společně, požaduje prokázání kvalifikačních předpokladů od všech osob předkládajících společnou nabídku.

Krajský soud má tedy za to, že bylo povinností všech těchto uchazečů prokázat kvalifikační předpoklady tak, jak byly stanoveny v zadávacích podmínkách, tedy všechny osoby měly předložit osvědčení o autorizaci. Z připojeného spisového materiálu i z vyjádření žalovaného plyne, že tato podmínka splněna nebyla, neboť osvědčení o autorizaci předložily pouze dvě osoby tohoto sdružení. Vzhledem k tomu, že zadavatel si stanovil požadavky na prokázání kvalifikačních předpokladů odlišně od § 2a odst. 5 zák. č. 199/1994 Sb., nezbylo soudu než posuzovat zákonnost postupu v souladu s uvedenými zadávacími podmínkami veřejné zakázky. V tomto případě nebylo možno aplikovat další část požadavku na prokázání kvalifikačních předpokladů uchazečů, kde se uvádí, že u nabídek předpokládajících splnění zakázky s pomocí jiných osob (subdodavatelů) se kvalifikační předpoklady prokazují způsobem uvedeným v § 2a odst. 5 zákona. Posuzování kvalifikačních předpokladů uchazečů podle této podmínky by bylo možné v tom případě, pokud by bylo jednoznačně uvedeno, že uchazeč bude plnit zakázku s pomocí jiných osob. Tak tomu však v tomto případě nebylo, neboť tato skutečnost nevyplývá ze smlouvy o sdružení. Z které naopak vyplývá, že všechny osoby se budou podílet na uvedené zakázce společně a nikoliv jako subdodavatelé.

Kasační stížnost podal žalovaný a osoba zúčastněná na řízení OMNIA projekt s. r. o.

Žalovaný namítá, že závěry soudu plynou z nesprávného právního posouzení věci. Má za to, že osvědčení o autorizaci předložil (a tedy splnění kvalifikačního předpokladu prokázal) každý účastník sdružení „vila Tugendhat – rekonstrukce“ řádně a zcela v souladu s požadavkem zadavatele, tzn. samostatně a sám za sebe. O prokázání předmětného kvalifikačního předpokladu Ing. arch. Rusínem a Ing. arch. Wahlou není sporu, ostatní účastníci sdružení – právnické osoby, pak tento kvalifikační předpoklad řádně splnily předložením osvědčení o autorizaci od fyzických osob Ing. arch. Alexandra Skalického (za spol. OMNIA projekt, s. r. o., a spol. ARCHATT, s. r. o.) a Ing. arch. Milana Raka, Ph.D. (za spol. ARCHTEAM, s. r. o.). Vztah těchto fyzických osob k právnickým osobám – účastníkům sdružení, je pak bezesporu vztahem „subdodavatským“, na který se použije ustanovení § 2a odst. 5 zákona.

Soud se tedy mylí, pokud uvádí, že osvědčení o autorizaci předložili pouze Ing. arch. Rusín a Ing. arch. Wahla, stejně tak s tvrzením, že ustanovení § 2a odst. 5 by šlo použít pouze tehdy, pokud by bylo jednoznačně uvedeno, že uchazeč bude plnit pomocí jiných osob, a že toto ze smlouvy o sdružení nevyplývá. Stěžovatel odkazuje na bod 5.7 smlouvy o sdružení, z kterého podle něj plyne, že pokud někteří ze jmenovaných architektů nejsou členy sdružení,

je na ně nutno pohlížet jako na „jiné osoby, s jejichž pomocí se předpokládá splnění zakázky“, tedy jako na subdodavatele.

Dále žalovaný polemizuje s žalobními námitkami, k nimž uvádí, že ustanovení § 2a odst. 5 umožňuje uchazečům o veřejnou zakázku, jejichž oprávnění k podnikání se nevztahuje na celý rozsah veřejné zakázky, a proto předpokládají splnění zakázky pomocí jiných osob, aby splnění kvalifikace prokázali „skrze“ tyto jiné osoby. Zákon žádným způsobem nevymezuje, jakou část předmětu plnění veřejné zakázky musí svým oprávněním pokrývat sám uchazeč, aby mohl na zbytek předmětu použít subdodávky. Dle názoru stěžovatele 1) kvalifikační předpoklad splnili všichni účastníci sdružení a zadavatel tak neměl důvod vyloučit tohoto uchazeče z další účasti na soutěži.

Stěžovatel OMNIA projekt, s. r. o., spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí ve způsobu, jakým byla posouzena otázka povinnosti účastníků soutěže prokazovat odbornou způsobilost. Uvádí, že dle zadavatele soutěže případ, kdy nabídku podává sdružení, není případem podání nabídky více osobami. Sdružení v soutěži vystupovalo jako jeden účastník a jednalo jako jedna osoba. Na základě smlouvy o sdružení byl specifikován rozsah úkolů a povinností jednotlivých účastníků sdružení a další náležitosti. Ačkoliv sdružení nemá právní subjektivitu, vystupovalo ve veřejné soutěži jako jedna osoba a jako jeden účastník soutěže prostřednictvím vedoucího účastníka sdružení, který právní subjektivitu má. Za více osob ve smyslu zadání veřejné soutěže je třeba považovat skupinu osob bez bližší dělby úkolů, s právními vztahy založenými v jiné formě než sdružení. Právě pro takovýto případ stanovil zadavatel podmínku prokázání kvalifikačních předpokladů u všech uchazečů. Tuto argumentaci tento stěžovatel opírá o rozsudek Nejvyššího soudu sp.zn. 29 Odo 83/2001, z něhož vyvozuje, že z povahy sdružení vyplývá, že sdružení umožňuje zajistit jednotlivým subjektům věc, na kterou by při samostatném postupu nedosáhly. Na sdružení osob je tak podle jeho názoru třeba hledět jako na skupinu osob, za kterou jedná a vystupuje vedoucí účastník. Z logiky podstaty sdružení je tedy podle něj zřejmé, že postačí, pokud naplní kvalifikační předpoklady sdružení jako celek, nikoliv každý jeho účastník.

Žalobci ve vyjádření ke kasační stížnosti v několika podáních polemizovali s důvody uvedenými v kasačních stížnostech. Především poukázali na to, že stěžovatelé zaměňují obecnou právní úpravu obsaženou v obchodním zákoníku se speciální úpravou v § 2a zákona č. 199/1994 Sb. Dovožovali, že nebyla ani uzavřena smlouva mezi vítěznými uchazeči a subdodavatelem a že nebylo předloženo od všech osob osvědčení o autorizaci. I smlouva o sdružení, které se žalovaný dovolává, je ohledně případného „použití řady subdodavatelů“ nekonkrétní. Navrhli proto, aby kasační stížnosti byly zamítnuty.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasačními stížnostmi napadený rozsudek Krajského soudu v Brně v rozsahu v nich uplatněných důvodů. Vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Zadavatel vedle kvalifikačních předpokladů pro splnění veřejné zakázky dle § 2b odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb. [včetně předpokladu podle písm. a)], v souladu s § 2a odst. 3 téhož zákona, vymezil další požadavek a to na předložení dokladu o autorizaci (k tomu především viz § 2 zákona č. 360/1992 Sb.). I přes souvislost autorizace s oprávněním k podnikání jde o další samostatný požadavek.

Podle § 2 a odst. 5 tohoto zákona, u nabídek předpokládajících splnění zakázky s pomocí jiných osob, prokazuje splnění kvalifikačních předpokladů uchazeč, který nabídku podává, pokud

se jeho oprávnění k podnikání vztahuje na celý rozsah veřejné zakázky. Jinak prokazují splnění kvalifikačního předpokladu podle § 2b odst. 1 písm. a) cit. zákona i tyto osoby.

Jak je zřejmé již z dikce tohoto ustanovení (které je v předmětném zadání veřejné zakázky v podstatě jen reprodukováno), vztahuje se toto ustanovení toliko na případy doložení jednoho z kvalifikačních předpokladů, a to oprávnění k podnikání dle § 2b odst. 1 písm. a) cit. zákona a nikoli dalšího (shora uvedeného) požadavku zadavatele. Již z tohoto důvodu nemůže obstat závěr žalovaného, opírající se o § 2 odst. 5 zákona č. 199/1994 Sb.

Pro úplnost je nutno uvést, že účelem tohoto ustanovení je upravit postup v případech, kdy zakázka má být realizována „s pomocí jiných osob“ (v odborné literatuře se většinou hovoří o subdodavatelích – viz např. Jurčík R. Zadávání veřejných zakázek v praxi, vydání první, Praha, C. H. Beck, 2002). Jde o situaci, kdy určitou část zakázky realizuje uchazeč, ostatní části zakázky subdodavatel (subdodavatelé). Proto i splnění kvalifikačního předpokladu dle § 2b odst. 1 písm. a) zákona č. 199/1994 Sb. při podání nabídky dokládá především uchazeč, a to i v případě, že část zakázky bude realizovat subdodavatel (subdodavatelé), pokud i sám uchazeč splňuje tento předpoklad (neboť za realizaci zakázky odpovídá v prvé řadě uchazeč). Teprve v případě, že uvedený kvalifikační předpoklad, pokud se týká části zakázky, sám nespĺňuje, je povinen doložit splnění tohoto předpokladu u subdodavatele (subdodavatelů).

Z tohoto dále vyplývá (i když to není v citovaném ustanovení výslovně uvedeno), že pokud je příslušná kvalifikace dokládána i u subdodavatelů, musí uchazeč v nabídce přesně uvést osoby, pomocí nichž bude zakázku realizovat a vymezit příslušné části zakázky, u nichž uvažuje s provedením subdodavatelem. Jen tak může zadavatel, a v dalším řízení i Úřad, a event. i soud ve správním soudnictví posoudit, zda bylo u uchazeče i u subdodavatelů doloženo splnění kvalifikačních předpokladů.

Z ničeho nelze dovodit, že jak uvádí v kasační stížnosti osoba zúčastněná na řízení, že podmínka zadavatele týkající se prokázání kvalifikačních předpokladů u všech osob předkládající společnou nabídku, se netýkala sdružení podle § 829 a násl. občanského zákoníku. Formulace této podmínky je obecná, přičemž právě sdružení několika osob k dosažení sjednaného účelu (v tomto případě společné účasti na veřejné obchodní soutěži), je vhodnou a obvyklou formou.

Pokud se žalovaný v kasační stížnosti dovolává a ohledně ujednání o subdodavatelích (bod 5.7 smlouvy o sdružení, je třeba především poukázat na to, že se jednalo o značně neurčitou formulaci, že „Případnými autory budou ---.“ (v dalším výčtu jsou uvedeni jak účastníci smlouvy o sdružení, tak i další osoby). Je tedy třeba přisvědčit krajskému soudu, že skutečnost, že zakázka, resp. její část, bude realizována pomocí subdodavatelů, z této smlouvy jednoznačně dovodit nelze, v žádném případě pak, že by bylo konkrétně vymezeno, v jakém rozsahu se na zakázce budou podílet uchazeči a v jakém rozsahu subdodavatelé. To nevyplývá ani z jiných písemností předložených v průběhu řízení před soudem.

Ze všech těchto důvodů bylo žalobami napadené rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže právem zrušeno. Proto byly kasační stížnosti jako nedůvodné zamítnuty.

Úspěšným žalobcům přísluší právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti vůči osobám, které podaly neúspěšnou kasační stížnost, tedy vůči žalovanému a osobě zúčastněné na řízení. Protože v tomto případě nelze uvažovat o podílu jednotlivých těchto osob na neúspěchu, byla vyslovena jejich povinnost uhradit náklady řízení rovným dílem, tj. u každého

povinného vůči každému žalobci jednou polovinu (analogické využití § 140 odst. 1 o. s. ř. i ve vztahu k náhradě nákladů řízení).

U každého z žalobců činí náklady řízení o kasační stížnosti náklady na právní zastoupení společným advokátem a to za 2 úkony právní služby [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.] po 1680 Kč, a na náhradě hotových výdajů (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky) po 300 Kč za jeden úkon právní služby, tedy celkem 3960 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2008

JUDr. Petr Příhoda, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Malendová

